

vestitorul

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 ianuarie

Seria I, Anul XX, Nr. 7 (255), 2015

ziua voluntarului caritas a ix-a ediție

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Papa Francisc i-a scris Cardinalului Lucian - pag. 7;

Mitropolitul Vasile Suci - pag. 14-15.

CONFERINȚĂ PE TEMA MIGRAȚIEI ROMILOR

Asociația Caritas Eparhial Oradea împreună cu Episcopia Greco-Catolică de Oradea, sub patronajul Conferinței Episcopilor Catolici din România, cu sprijinul Renovabis, organizează, în perioada **18-20 februarie 2015 la Oradea**, conferința internațională cu tema, *Migrația romilor: dileme și perspective ale Uniunii Europene*.

Conferința se adresează cu precădere specialiștilor și persoanelor active în domeniul migrație și/sau romi atât din țările de origine ale migranților, cât și din țările de destinație ale acestora.

Context și motivație

Migrația este un fenomen complex și migrația romilor este cea care a declanșat, de fapt, întregul proces de focalizare a atenției asupra excluziunii romilor în Uniunea Europeană. În prezent, migrația romilor reprezintă, pentru țările europene dezvoltate, o provocare, dar, în același timp și o dilemă ce are nevoie urgentă de răspunsuri și soluții viabile.

Biserica se simte obligată să contribuie pe mai multe planuri la îmbunătățirea calității vieții romilor. Preocuparea pentru romi și alte grupe defavorizate are o contribuție importantă.

Ca o reacție la dezbaterile publice cu privire la migrația crescută a romilor din Europa de Sud-Est, Comisia pentru migrare a conferinței episcopale germane a publicat, în august 2014, un document cu titlul: *Șan-*

sele la integrare socială a cetățenilor de origine romă – o provocare pentru Germania și Europa.

Punctul de pornire al documentului este o rugămintă a papei Francisc, de a ne desprinde de o societate dominată de frică și o continuă nevoie de contraatac, a dezinteresului, a discriminării și excluderii și de a ne crea o cultură a ascultării și toleranței.

Teme și participanți

Motive, destinații, profilul migranților, impactul socio-economic, integrare, mituri și realități, perspective din diferite puncte de vedere. Abordări și soluții – au funcționat ele până acum? Au nevoie de îmbunătățiri sau au nevoie să fie schimbate?

Reprezentanți ai instituțiilor guvernamentale naționale, instituțiilor europene cu responsabilități în acest domeniu, ai societății civile și ai diverselor organizații reprezentative ale romilor din Austria, Bulgaria, Cehia, Elveția, Franța, Germania, Italia, Portugalia, Slovacia, Spania, Ungaria și România vor fi invitați să participe la această conferință și să lucreze împreună la găsirea unor modalități mai bune, mai eficiente de a aborda această chestiune actuală și, în același timp, provocatoare.

Mod de desfășurare

Conferința este gândită să fie interactivă și este planificată ca o experiență de împărtășire, gândire și învățare împreună. Evenimentul va oferi participanților un cadru în care aceștia să împărtășească experiențele [de succes sau nu] din proiecte, bune practici dar și să pună întrebări la care să caute împreună răspunsuri.

Folosind principiile metodelor *work-caffe* respectiv *open space*, participanții vor fi cei care vor stabili temele specifice ale dezbaterilor și vor formula, la final, concluziile.

Programul conferinței include și o vizită la o comunitate romă dintr-un sat aflat la 70 de km de Oradea, unde Caritas Eparhial administrează un centru de zi pentru copiii romi, cu scopul de a preveni abandonul școlar în rândul acestor copii care provin din medii foarte sărace.

Organizatorii acoperă costurile de cazare și masă doar pentru participanții din țările CEE [vezi: <http://www.renovabis.de/laender-projekte/laenderinformationen>] adică Bulgaria, Cehia, Slovacia Ungaria și România. Pentru participanții din Austria, Elveția, Franța, Germania, Italia, Portugalia, Spania organizatorii pot acoperi doar costurile de masă urmând ca serviciile de cazare să fie suportate de către participanți.

Costurile de transport sunt suportate de către toți participanții

vestitorul

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan, Silvia Pantiș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Să facem fapte concrete de pace

4.01.2015

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Frumoasă duminică ne dăruiește noul an! Frumoasă zi! Spune Sfântul Ioan în Evanghelia pe care am citit-o astăzi: „În El era viața și viața era lumina oamenilor; lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a cuprins-o... Venea în lume lumina adevărată care luminează pe orice om” (1,4-5,9). Oamenii vorbesc mult despre lumină, dar adesea preferă liniștea înșelătoare a întunericului. Noi vorbim mult despre pace, dar adesea recurgem la război sau alegem tăcerea complice, sau nu facem nimic concret pentru a construi pacea. De fapt, spune Sfântul Ioan că „a venit la ai săi, dar ai săi nu l-au primit” (*In* 1,11); pentru că „aceasta este judecata: lumina – Isus – a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face fapte rele urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu îi fie descoperite faptele” (*In* 3,19-20). Așa spune în Evanghelia Sfântul Ioan. Inima omului poate să refuze lumina și să prefere întunericul, pentru că lumina scoate în evidență faptele sale rele. Cine face răul, urăște lumina. Cine face răul, urăște pacea.

Am început de câteva zile noul an în numele Născătoarei de Dumnezeu, celebrând Ziua Mondială a Păcii despre tema „Nu mai sunteți sclavi, ci frați”. Urarea mea este ca să se depășească exploatarea omului de către om. Această exploatare este o plagă socială care mortifică raporturile interpersonale și împiedică o viață de comuniune marcată de respect, dreptate și caritate. Fiecărui om și fiecărui popor îi este foame și sete de pace; de aceea este necesar și urgent a construi pacea!

Pacea nu este numai lipsa războiului, ci este o condiție generală în care persoana umană este în armonie cu ea însăși, în armonie cu natura și în armonie cu ceilalți. Aceasta este pacea. Totuși, a face să tacă armele și a stinge focarele de război rămâne condiția inevitabilă pentru a începe un drum care duce la obținerea păcii în diferitele sale aspecte. Mă gândesc la conflictele care însângerează încă prea multe regiuni ale planetei, la tensiunile din familii și din comunități – dar în câte familii, în câte comunități, chiar parohiale, există războiul! – precum și la contrastele aprinse în orașele noastre și în satele noastre între grupuri de diferită extracție culturală, etnică și religioasă. Trebuie să ne convingem, în pofida oricărei aparențe contrare, că înțelegerea este mereu posibilă, la orice nivel și în orice situație. Nu există viitor fără propuneri și proiecte

de pace! Nu există viitor fără pace!

Dumnezeu, în Vechiul Testament, a făcut o promisiune. Profetul Isaia spune: „Vor schimba săbiile lor în fiare de plug și sulilele lor în seceri. Nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altui neam și nu vor mai învăța războiul” (*Is* 2,4). Este frumos! Pacea este anunțată, ca dar special al lui Dumnezeu, în nașterea Răscumpărătorului: „Pace pe pământ oamenilor pe care Dumnezeu îi iubește” (*Lc* 2,14). Acest dar cere să fie implorat fără încetare în rugăciune. Amintim, aici în piață, acea pancartă: „La rădăcina păcii este rugăciunea”. Trebuie să fie implorat acest dar și trebuie să fie primit în fiecare zi cu angajare, în situațiile în care ne aflăm. La începuturile acestui nou an, suntem chemați cu toții să reprimem în inimă un impuls de speranță, care trebuie să se traducă în fapte concrete de pace. „Tu ne ești împăcat cu această persoană? Fă pace!”; „Acasă la tine? Fă pacea!”; „În comunitatea ta? Fă pacea!”; „La locul de muncă? Fă pacea!” Fapte de pace, de reconciliere și de fraternitate. Fiecare dintre noi trebuie să săvârșească gesturi de fraternitate față de aproapele, în special față de cei care sunt încercați de tensiuni familiale sau de diferite neînțelegeri. Aceste mici gesturi au atâta valoare: pot să fie semințe care dau speranță, pot deschide drumuri și perspective de pace.

Acum să o invocăm pe Maria, Regina păcii. Ea, în timpul vieții sale pământești, a cunoscut multe dificultăți, legate de truda zilnică a existenței. Însă nu a pierdut niciodată pacea inimii, rod al abandonării încrezătoare în milostivirea lui Dumnezeu. Mariei, duioasa noastră Mamă, să îi cerem să arate lumii întregi calea sigură a iubirii și a păcii.

„Spovedania” Episcopului Bercea

Orice apariție publică a Episcopului greco-catolic Virgil Bercea e o bucurie pentru ascultători.

Vineri seara (21 decembrie 2014) Sala Arcadia a fost plină-ochi de orădeni, ortodocși și greco-catolici, care au vrut să aibă o întâlnire cu PSS înainte de Sărbătoarea Sărbătorilor. A fost încă un prilej ca cei prezenți să se umple de bunătate, să caute prilej de bucurie și adevărul în jurul lor. A fost un prilej ca PSS Bercea să-și arate latura de „mare OM”, chiar dacă regizorul Radu Vaida a dorit să aducă în prim-plan doar personalitatea.

Spre cinstea domniei sale, PSS Bercea nu a ocolit nici situația neplăcută în care s-au aflat în aceste zile administratorul Episcopiei greco-catolice și primarul Beiușului.

Invitatul lui Radu Vaida a fost PSS Episcopul Virgil Bercea. Chiar dacă moderatorul evenimentului și-a propus să aducă în prim-plan personalitatea Episcopului, PSS Virgil Bercea „fiind cunoscut ca un mare om”, din dialogul celor doi, în cele din urmă, tot omul a învins în „duelul” cu personalitatea. Modestia Episcopului, firescul cu care a salvat situații mai puțin plăcute-ca cel în care moderatorul l-a prezentat ca arhiepiscop, căldura glasului, capacitatea de a puncta ideile au făcut ca publicul să-l aplaude de multe ori la mijlocul frazei pe PSS. Episcopul greco-catolic a fost provocat mai întâi să spună cum se simte în Oradea. „Iubesc Oradea, iubesc orădenii, îmi iubesc credincioșii. Bunul Dumnezeu este cel care ne coordonează pașii..”, a spus PSS Virgil Bercea. Domnia Sa a povestit apoi că era episcop auxiliar la Blaj când a fost anunțat că trebuie să vină la Oradea. „Am început să plâng... Și bărbații plâng câteodată...Aveam și eu motivele mele, la Blaj eram mai aproape de casă. Și în plus, numele meu nu figura pe lista celor care trebuiau să plece. Am fost sfătuit să merg în capelă, să mă rog și să-i scriu Sfântului Părinte. Și i-am scris: «Sfinte Părinte, merg din ascultare !»... Un preot însă trebuie să aibă disponibilitatea de a merge acolo unde e nevoie de el și asta nu doar din vârful buzelor. Când ai început să lucrezi și vezi că începi să construiești acolo unde ai ajuns ești acasă! Când oamenii te-au acceptat și vor să construiască alături de tine, ești acasă!

La Blaj, la Roma, la Bruxelles mă simt, acum, acasă! Dar totuși cât de plăcut e sentimentul că ești acasă acolo unde ești așteptat, un loc unde poți să te rogi în liniște”.

Optică divină

Radu Vaida a vorbit apoi despre harul pe care simte că-l are PSS, despre bucuria interioară pe care o

transmite celor din jur. „Acestea nu sunt lucruri despre care să pot vorbi eu! Dacă e ceva, cred că vine dintr-un pic de rugăciune. Din apropierea de Dumnezeu! Acum mă spovedesc în public! Toți suntem păcătoși. Mântuitorul a spus: «Du-te și nu mai păcătuie!»... Spre exemplu: mândria e un păcat capital. E o luptă cu tine însuși să-ți poți opri mândria, orgoliul. Trebuie să lucreze Dumnezeu, nu trebuie să fii tu vioara întâi! Și nu-i ușor. Trebuie apoi să fim cu foarte mare atenție atunci când emitem judecăți. Fiindcă așa cum spunea Maica Tereza: « Oamenii sunt adesea neînțelegători, iraționali și egoiști...Dacă ești bun, oamenii te pot acuza de egoism și intenții ascunse...Fii bun, oricum. Dacă ai succes, poți câștiga prieteni falși și dușmani adevărați...Caută succesul, oricum. Dacă ești cinstit și sincer, oamenii te pot înșela...Fii cinstit și sincer, oricum. Ceea ce construiești în ani, alții pot dărâma într-o zi...Construiește, oricum!Dacă găsești liniștea și fericirea, oamenii pot fi geloși...Fii fericit oricum! Binele pe care îl faci azi, oamenii îl vor uita mâine...Fă binele oricum! La urma urmei este între tine și Dumnezeu...N-a fost niciodată între tine și ei, oricum » Ideea generală e aceea de a transforma neîncrederea în încredere, negativul în pozitiv. Or fi zilele mai scurte, dar atunci avem timp să ne mai și rugăm, să mai răsfoim o carte, un album, să ne mai răsfoim prin filele vieții și să vedem binele pe care l-am făcut spre bucuria altora. Spunea Albert

Einstein: «idealurile mele, care m-au călăuzit și mi-au dat curajul de a înfrunta greutățile vieții au fost: binele, adevărul și frumosul». Acestea există în jurul nostru, putem merge pe acest drum. Acum, când mă gândesc la frumos am imaginea unui eveniment de zilele trecute, un eveniment în memoria pictorului Kristofi Janos. Mă gândesc la doamna Kristofi, mamă a 10 copii, stând în fața unui tablou, frumoasă și în tablou, frumoasă și la 84 de ani, era ca o regină. Este fantastic să vedem lucrurile într-o optică divină. Fără să atingă dimensiunea celei contemporane, crize morale au mai fost și alte momente ale istoriei, ceea ce a determinat pe scriitorul Antoine de Saint Exupery, la timpul său, să spună: ”îmi urâsc epoca!” Scriitorul Albert Camus i-a răspuns: ”oricât de răscolitor ar fi acest strigăt, nu ni-l vom asuma [...]: epoca aceasta este a noastră și nu putem trăi urându-ne”. Ne oprim puțin la aceste ultime cuvinte: nu putem trăi urându-ne. Dar atunci cum se poate trăi în societatea de azi în care este atâta ură? Sunt multe răspunsurile, alegem gândirea lui Johann Wolfgang Goethe: «lanțul de aur care leagă o societate este bunătatea». Familia, școala și Biserica înalță din copilărie «citadela bunătății» în suflete”, a ținut să transmită PSS. Radu Vaida a vrut apoi să afle care e opinia Episcopului despre menținerea orei de Religie în școli. „Este riscant să spunem că nu trebuie să fie ore de religie în școală. Cum e greșit să spunem că generația care vine după noi, copiii noștri trebuie să fie ca noi. Într-o era a computerului, a telefonului mobil, dacă ar fi ca noi ar fi ușor retardați în comparație cu societatea. Trebuie să fie în pas cu vremea lor și să aibă ceva în plus. Le spun copiilor care merg la biserică că nu trebuie să le fie rușine de asta, că au un sfert de pas în plus în raport cu cei care nu merg, dar nici să nu-i acuzăm pe cei care nu merg. Formarea copiilor se naște din aproape în aproape, pe măsură ce descoperă valori. Ora de religie trebuie să fie o valoare, nu trebuie să o percepem ca o oră la care trebuie să mergem să învățăm lucruri pe dinafară, pentru a primi o notă. Cred că e greșit și să se dea note la ora de religie. Această oră trebuie să-i dea încredere copilului și în momentele dificile când trebuie să facă referință la cineva din viața lui care poate fi profesorul de religie.

Întâlnirea cu un om bun poate schimba destinul unei vieți ... Episcopul Myriel din romanul Mizerabilii al lui Victor Hugo avea «ceea ce s-ar putea numi frumusețea bunătății». Când ajunge la el ocașul Jean Valjean, îl găzduiește ca pe o persoană aleasă și la masă îi pune tacâmurile de argint. Desigur, noaptea Jean Valjean fură tacâmurile și dispăre, dar este prins și adus în fața Episcopului. Cuvintele Episcopului îl descumpănesc pe ocaș: «... bine, dar eu îți dăruisem și sfeșnicele, care sunt tot de argint ca și celelalte [...] De ce nu le-ai luat odată cu tacâmurile?» ... Jean Valjean părea gata să leșine ... La plecarea, Episcopul îi spuse: «Prietene, uite-ți sfeșnicele. Ia-le! Nu uita. Nu uita că

mi-ai făgăduit să întrebuițezi bine banii ăștia, ca să te faci om cinstit». Cum ocașul nu-și amintea să fi făcut o astfel de promisiune, era cu totul năucit ... Întâmplările se cunosc, Jean Valjean a devenit un alt om ... La sfârșitul vieții, muribund, privea la nesfârșit sfeșnicele întrebându-se dacă, acolo Sus, în Cer, Episcopul Myriel e mulțumit de viața celui pe care l-a salvat ... Adesea arta poate întrece realitatea ...”, a spus PSS Episcopul Virgil Bercea.

Un moment surpriză a fost intervenția telefonică a Luciei Hossu Longin, nume care e sinonim cu „Memorialul durerii”, singurul jurnalist care a reușit să obțină un interviu de la Cardinalul Todea. PSS Virgil Bercea este nepot de-al doilea al Cardinalului- martir, al unui „sfânt al închisorilor”. A trăit multă vreme în preajma sa, astfel încât evocarea Cardinalului l-a emoționat pe Episcop. „A fost ca și tata și mama pentru mine. L-am iubit foarte mult. Atunci când a venit din pușcărie l-am văzut prima dată și am fost impresionat de fizionomia dânsului... Înainte cu 10 ani să moară a făcut un atac cerebral. Este impresionant că putea să mai spună doar rugăciunea și să celebreze Sfânta Liturghie. În rest nu putea să spună nimic. A fost un om care a crezut cu toată puterea ființei lui, a iubit viața extraordinară!”, a dezvăluit PSS Virgil Bercea.

Cazul Beiuș

Episcopul a vorbit apoi, la cererea publicului, despre dimensiunea culturală a Bisericii greco-catolice. Domnia sa a dat exemplu zona Beiușului, care nu e una greco-catolică prin excelență, dar unde Biserica greco-catolică a susținut școala fără a cere însă convertirea ortodocșilor. „Părinții trebuie să investească în prunci, societatea în oameni, biserica în oameni. Pe termen lung este un câștig enorm. Simt că e o datorie din partea bisericii că dacă omul are 10 talanți să-l sprijini”. Spre onoarea domniei sale, Episcopul Bercea nu a ocolit nici situația delicată în care s-a aflat administratorul Episcopiei reținut într-un caz alături de primarul Beiușului. „În legătură cu acest caz pe care l-ați văzut în aceste zile în jurnale... Credința mea este că dacă se va analiza foarte bine, se va vedea că nu e absolut nimic din ceea ce s-a spus: nu e nici dare de mită, nici luare de mită! Nu e nici șantaj, nici șantajat! Nimic din toate astea nu e!”. În preajma Sărbătorii Sărbătorilor mesajul PSS Virgil Bercea e acela că: „Vom avea și surpriza să constatăm că dăruind, vom primi mai mult decât am dat ... și, bucuria Crăciunului ne va fi deplină, ne va pătrunde în suflete și ne va ajuta să percepem vocea lui Dumnezeu în noi, să recunoaștem și aprecia Binele, Frumosul și Adevărul”. Momentele artistice ale evenimentului au fost susținute de corul Fiat Lux, un cor de succes, una dintre „investițiile” PSS Episcopul Bercea.

Copiii au strigat în cor: „Cristos se naște, măriți-L”!

În Duminica după Nașterea Domnului, copiii din Parohia Sfântul și Marele Mucenic Gheorghe, Poiana Jud. Bihor, au organizat un moment artistic. Ei prin vocile lor inocente, l-au mărturisit prin colindele și poeziile lor, pe pruncul Isus care s-a născut în ieslea cea săracă. Prin colindele pe care le-au cântat și poeziile pe care le-au rostit, atât individual cât și în cor, au anunțat precum magii, pe părinții și bunicii lor: „Vi s-a născut Mântuitorul”.

În timp ce copiii îl laudau în cântări precum păstorii pe pruncul Isus, pragul capelei a fost călcat de cel mai iubit dintre copii, Moș Crăciun, care le-a oferit celor mici ca recompensă pentru jertfa pe care au depus-o, daruri. La sfârșitul serbării Pr. Paroh Gheorghe Dat, a rostit un cuvânt de învățătură, prin care a scos în evidență importanța Cuvântului lui Dumnezeu care se întrupează din Sfânta Fecioară Maria pentru a restabi-

lii comuniunea care a existat odinioară între Creator și creaturi. Nu în ultimul rând Părintele paroh, a mulțumit celor care s-au ostenit ca acești copii să primească o mică atenție din partea Pruncului Isus, prin alte persoane anonime.

Alexandra Denisa TIMOȘ

Concert de colinde la Biserica Greco-Catolică din Bădăcin

În satul lui Iuliu Maniu, Crăciunul a fost sărbătorit de localnici așa cum se cuvine, printr-un concert de colinde, care a avut loc vineri, 26 decembrie 2014, la Biserica Greco-Catolică din localitate.

Evenimentul a fost precedat de celebrarea Sfinței Liturghii, la care au participat activ membrii corului mixt format din credincioși greco-catolici și ortodocși. După slujbă, a urmat concertul la care au luat parte copiii și tineri, alături de corul mixt de adulți, care au transmis prin colindele lor bucuria nașterii Pruncului Isus. După concert, copiii au fost răsplățiți cu daruri, așa cum se obișnuiește de Crăciun. Sărbătoarea Nașterii lui Isus este menită să reunească familiile, să creeze comuniune și să trezească în noi dorința de a-i face pe ceilalți fericiți, după cum ne-a declarat preotul paroh greco-catolic, Cristian Borz.

Ioana GALE www.salajulpursisimplu.ro

Mesaj de bucurie la Centrul medico-social din Valea lui Mihai

Luni, 22 decembrie 2014, reprezentanți ai Reuniunii Mariane din Parohia „Nașterea Maicii Domnului” din Valea lui Mihai și al oratoriului parohial „Colț de Rai” susținut de Asociația Ave Miriam, au vizitat „locatarii” Centrului medico-social din Valea lui Mihai.

Grupul de credincioși, adulți și copii, au vizitat bolnavii de la centrul medical. Oaspeți și musafiri ne-am adunat în sala de mese, în jurul bradului, pentru a ne ruga și a transmite apropiata Naștere a lui Isus, prin poezii și colinde. Copiii alături de mariane au oferit și atenții acestor „bunici”. Astfel, s-a încheiat formarea copiilor de la oratoriu cu o lecție de caritate și iubire a aproapelui: vizita celor bolnavi în prag de Crăciun. Promotorul acestei seri a fost Reuniunea mariană, care a transpus misterul vizitei Sfintei Fecioare Maria la Elisabeta în lumea concretă.

Parohia Greco-Catolică Valea lui Mihai

Papa Francisc îi scrie Cardinalului Lucian

Papa Francisc a adresat o scrisoare de felicitare Preafericitului Părinte Cardinal Lucian, cu ocazia împlinirii, pe 19 decembrie, a 50 de ani de la hirotonirea întru preoție. Trasmîțându-i cele mai alese urări, Suveranul Pontif își manifestă grațitudinea sa pentru slujirea Cardinalului începută acum 50 de ani, când Biserica Greco-Catolică era încă asuprită.

**Venerabilului Nostru Frate,
Lucian Cardinal Mureșan,
Arhiepiscop Major
al Arhiepiscopiei Mitropolitane de Făgăraș și
Alba Iulia - România**

Întrucât celebrezi 50 de ani de când ai primit harul preoției, îți scriem cu bucurie, Venerabile Frate al Nostru, această scrisoare pentru a-ți adresa cele mai alese urări, și de asemenea să îți manifestăm spiritul nostru frățesc. Cu adevărat, cu prilejul acestui eveniment solemn din viața ta, considerăm a fi o ocazie foarte favorabilă să îți manifestăm grațitudinea noastră pentru jertfa depusă în aceste timpuri, dedicată într-un mod activ față de grija sufletelor, împletită cu slujirea Scaunului lui Petru. Fiindcă preotul urmează exemplul dat de Dumnezeu-Isusul Învățător, Cel care „a venit în lume nu ca să fie slujit ci ca să slujească” (Mt 20,28), tu manifesti sârguința ca prin Botez să îi introduci pe oameni în Poporul lui Dumnezeu, prin Taina Spovedaniei să îi împaci pe cei păcătoși cu Dumnezeu și cu Biserica, prin Taina Euharistiei să oferi Tatălui Atotputernic pâinea cea neprihănită, așa cum Mântuitorul Nostru a poruncit la Cina cea de Taină și a transmis Apostolilor ca amintirea Sa să fie celebrată în veci.

Într-adevăr, nu trebuie să uităm durerea și tristețea în care se zbătea Biserica fiind asuprită în patria ta, astfel încât ai fost nevoit să dai amânare studiilor sacre și preoției, lucru care aproape te-a adus la pierderea speranței. Din fericire, în anul 1960 ai fost trimis la Alba Iulia ca să îți pregătești sufletul spre primirea preoției. Nu au lipsit obstacolele care au vrut să te împiedice să înaintezi cu ușurință spre sfântul tău țel. În schimb, sufletul tău niciodată nu s-a clătinat, ci dimpotrivă cu o adevărată îndrăzneală, ai înaintat pe calea cea dreaptă până când, cu ajutorul lui Dumnezeu, ai primit cu bucurie darul preoției pe data de 19 Decembrie anul 1964.

Mai apoi, după ce ți s-au încredințat mai multe slujiri, ai

continuat să te ocupi cu multă dăruire de grija spirituală a sufletelor. În anul 1990, Sfântul Ioan Paul al II-lea te-a numit Întâistător al diecezei Maramureșului, iar patru ani mai târziu, Arhiepiscop și Mitropolit al Bisericii de Făgăraș și Alba Iulia, Biserica căreia, Benedict al XVI-lea, Predecesorul nostru, i-a atribuit în anul 2005 un grad mai înalt, astfel încât ție ți s-a încredințat titlul de Arhiepiscop Major. Totodată, Predecesorul Nostru, în anul 2012, te-a numit în Colegiul Părinților Cardinali, pentru meritele tale în Biserica precum și pentru dragostea față de turma ta pe care ai nutrit-o în mod permanent.

Așadar, Venerabile Frate al Nostru, pe cât de memorabilă este această zi a vieții tale, pe atât este de potrivit ca multe laude să fie aduse Providenței prin aceste cuvinte: „bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt” (Ps. 13, 6). Cristos, Păstorul cel Veșnic, prin mijlocirea Preamăritei Pururea Fecioarei Maria, să te copleșească cu toate darurile cerești și cu toată bogăția harurilor Sale. Această binecuvântare pe care o dăruim ție întru Domnul, o împărtășim, Venerabile Frate al Nostru, în virtutea profundeii Noastre iubiri Apostolice de mijlocire, tuturor celor care colaborează cu tine, tuturor membrilor familiei, prietenilor și celor dragi.

Emis în cetatea Vaticanului, ziua 19 Noiembrie, anul 2014, al doilea al Pontificatului nostru.

Francisc

www.e-communio.ro

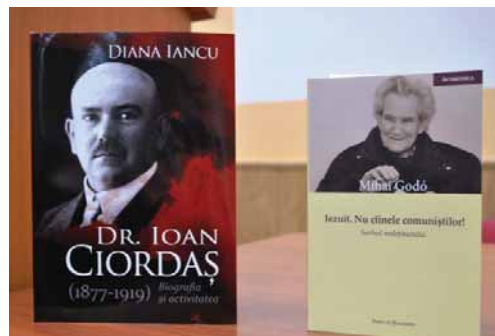
Dublă lansare de carte

În prezența PSS Virgil Bercea, a avut loc în Aula Magna a Seminarului Teologic Greco-Catolic Sfinții Grigorie, Vasile și Ioan, vineri, 16 ianuarie 2015, orele 17.00, lansarea a două cărți.

Prima carte prezentată având ca autor pe domnișoara Diana Iancu, reprezintă teza de susținere a doctoratului. Lucrarea prezintă personalitatea „Dr. Ioan Ciordaș” (1877-1919), fiind publicată la editura Metropolis.

Domnul prof.univ. dr. Viorel Faur, de la Facultatea de Istorie a Universității din Oradea, a vorbit despre viața politică și culturală a Dr. Ioan Ciordaș, subliniind activitatea sa de apărare a drepturilor românilor.

A doua lucrare publicată la Editura Ratio et Revelatio: „Iezuit. Nu câinele comuniștilor! Surâsul ne-deținutului” – Mihai Godo, a fost prezentată de prof. univ. dr. Marius Cruceru de la Universitatea Emanuel din Oradea. Domnul profesor a subliniat stilul curat și fermecător al scrierii, asemănând-o cu un altfel de jurnal al fericirii. Portretul preotului Mihai Godo este foarte complex prezentat. Lucrarea aduce în paginile sale viața unui preot iezuit, Mihai Godo, care a ținut piept comunismului având scutul credinței.

Preotul iezuit Iulian Budău de la Biserica Calvaria din Satul Mare, a relatat momentul întâlnirii, subliniind personalitatea plăcută, umorul și credința de nezdrcinată a pr. Mihai Godo.

În încheierea evenimentului, PSS Virgil, a subliniat legătura dintre cele două cărți, acestea transmițând valori fundamentale, repere pentru zilele noastre. Ambele lucrări prezintă lupta pentru libertate reliefând valoarea inestimabilă a acesteia. Având aceste repere ale personalităților Preotului Mihai Godo și cea a Dr. Ioan Ciordaș vom ști exact unde să ne situăm atunci când libertatea ne este amenințată.

Cristi-Daniel NEAGOE

„Implicare activă pentru dezvoltare comunitară”

Asociația Caritas Eparhial Oradea, în parteneriat cu SC Public Euroconsulting SRL a lansat proiectul „Implicare activă pentru dezvoltare comunitară”, finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane, printr-o conferință de presă.

Conferința a avut loc la Oradea, Seminarul Greco-catolic, Parcul Traian, nr. 20, în data de 26 ianuarie 2015, începând cu ora 11:00.

Obiectivul general al proiectului constă în facilitarea accesului pe piața muncii a unui număr de 60 de persoane aparținând grupurilor vulnerabile (persoane de etnie romă) din Regiunea Nord-Vest a României, județul Bihor, pe toată perioada proiectului.

În cadrul conferinței au fost prezentate obiectivele proiectului, activitățile ce urmează a fi implementate, rezultatele și indicatorii proiectului, precum și perspective ale actorilor locali cu privire la antreprenorialul social în județul Bihor.

Investește în oameni!
FONDUL SOCIAL EUROPEAN
Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013
Axa prioritară 6 „Promovarea incluziunii sociale”
Domeniul de intervenție 6.1 „Dezvoltarea economiei sociale”
Titlul proiectului: „Implicare activă pentru dezvoltare comunitară”
Contract nr. POSDRU/173/6.1/G/14/7011

Oradea, 22 ianuarie 2015

INVITAȚIE CĂTRE PRESĂ Conferința de lansare a proiectului „Implicare activă pentru dezvoltare comunitară”

Asociația Caritas Eparhial Oradea, în parteneriat cu SC Public Euroconsulting SRL vă invită la Conferința de lansare a proiectului „Implicare activă pentru dezvoltare comunitară”, finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane.

Conferința va avea loc la Oradea, Seminarul Greco-catolic, Parcul Traian, nr. 20, în data de 26 ianuarie 2015, începând cu ora 11:00.

Obiectivul general al proiectului constă în facilitarea accesului pe piața muncii a unui număr de 60 de persoane aparținând grupurilor vulnerabile (persoane de etnie romă) din Regiunea Nord-Vest a României, județul Bihor, pe toată perioada proiectului.

În cadrul conferinței vor fi prezentate obiectivele proiectului, activitățile ce urmează a fi implementate, rezultatele și indicatorii proiectului, precum și perspective ale actorilor locali cu privire la antreprenorialul social în județul Bihor.

Persoană de contact: Monica Suci, manager proiect, tel.: 0770-514303.

Vizita pastorală în parohia Plopiș

Întâia duminică a anului 2015 a fost marcată în parohia greco-catolică Plopiș din Protopopiatul Șimleu Silvaniei, jud. Sălaj de vizita eparhului de Oradea, Preasfinția Sa Virgil Bercea. Într-o atmosferă feerică ce a îmbrăcat în haină albă cuprinsul zării, credincioșii localnici, cât și mulți fii ai satului veneau să își încarce sufletele cu rugăciune, cu amintiri frumoase, cu reîn-tâlnirea celor dragi. Această zi a reușit să fie una mai specială și mai emoționantă deoarece coincidea cu aniversarea a 18 ani de la hirotonirea părintelui paroh Ioan Șanta, dar și cu comemorarea a 25 de ani de la trecerea în veșnicie a părintelui Miron Biluca, cel care a păstorit satul Plopiș între anii 1953-1987.

Mulțime de copii și tineri l-au întâmpinat pe Ierarhul locului, unii în frumoasele straie populare cu flori, cu pâine și cu sare. La Sfânta Liturghie a participat și părintele Nicolae Bodea, protopop greco-catolic de Șimleu Silvaniei. În cuvântul de învățătură Preasfinția Sa Virgil Bercea a arătat importanța dovedirii credinței prin fapte, îndemnând pe fiecare la o profundă trăire creștină de rugăciune și milostenie, la atenție față de nevoile celor de lângă noi mai neajutorați sau marginalizați care au nevoie de atenția și considerația noastră, de timpul sau de dăruirea noastră. De asemenea a mulțumit comunității greco-catolice din Plopiș care este o comunitate unită și solidară, evidențiind contribuția extraordinară de puternică la construirea noii biserici din localitate, precum și ridicarea noii case parohiale în anul care s-a încheiat. Mulțimea de tineri, familii tinere și copii care practică regulat Sfintele Sacramente a constituit ocazie de a implora binecuvântarea și ocrotirea lui Dumnezeu asupra lor.

Nu în ultimul rând, Preasfinția Sa Virgil Bercea a exprimat prețuirea pentru activitatea depusă de părințele paroh, Ioan Șanta, în care credincioșii găsesc un păstor energic și dârz, entuziast și jovial, aducător de speranță și căldură sufletească pe drumul credinței ce-l parcurg zi de zi.

În același cadru emoționant figura preotului din perioada regimului comunist, Miron Biluca, a fost ocazie de evocare și rememorare. Acest părinte a avut rol de model pentru cei care l-au cunoscut, poate fiindcă a transmis învățăturile de credință cu simplitate, dăruire și corectitudine, prețuind și atent fiind la problemele fiecărui credincios. În cei mai bine de treizeci de ani cât a slujit în satul Plopiș, părintele a reușit să cultive respect și dragoste pentru biserică din partea credincioșilor, atitudini fundamentale ce s-au perpetuat până astăzi.

Frumusețea unor astfel de momente oferă tuturor încărcătură sufletească, speranță și motivație interioară spre purtarea cu seninătate a greutăților cotidiene.

Florica BODEA

Ioan DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI

(V)

6. RUGILE ȘI RUGĂCIUNILE PRUNCILOR

Rugă și rugăciune, două cuvinte a căror semnificații sunt tot atât de învecinate, încât aproape că se contopesc, chiar și în explicațiile unor dicționare. Și totuși „ruga” se apleacă mai mult spre rugămintă, implorare, pe când „rugăciunea” către mulțumire, lauda lui Dumnezeu, a Mântuitorului ori a Sfintei Fecioare Maria, urmată apoi desigur cerere, de implorare. „Rugăciunea este o luptă cu Dumnezeu”, asemenea unui „dialog sincer cu un prieten” – spunea într-o alocuțiune Papa Francisc I. Când ne rugăm nu trebuie să folosim „cuvinte goale” ci trebuie să vorbim „în mod real”. Rugăciunea trebuie să fie: „liberă, insistentă, cu argumente. Chiar și dojenindu-l puțin pe Domnul ...”. Am adăuga noi: chiar și condiționându-l pe Domnul.

Prezentăm aici rugile și rugăciunile unor prunci în care ne vom întâlni cu spusele Sfântului Părinte.

1. Iată ruga pruncului Andrei la vârsta de patru ani, rostită în urmă cu cca 20 de ani, în timp ce se cățara cu multă râvnă într-un măr pitic.

„Ascultă Papa Paul Ioan doi, te rog să ajuți biserica catolică! Că de nu, nu-ți dau jucăriile mele și nici nu te las să te urci în pomul meu!”. Dincolo de această formulare a rugii, minunat de inedită, născută în căpșorul pruncului, rostită în decibeli capabili să ajungă până la Vatican, exista atunci și există și acum speranța. Speranța credincioșilor greco-catolici din România, de a redobândi cu adevărat și-n plinătate, drepturile la existența confesională. Dreptul de a redobândi bisericile construite, în cea mai mare parte, de episcopii noștri din cheltuiala proprie (Biserica Sf. Dimitrie din Beiuș, construită de Ep. Ignațiu Darabant). Un drept care conform moralei creștine și jurisdicției internaționale trebuie respectat. Și totuși acest drept ni se refuză sistematic de către Biserica Ortodoxă Română, chiar și atunci când, în spiritul moralei creștine, se oferă posibilitatea slujirii alternative.

Refuzul începe cu ocazia dialogului interconfesional, din partea preoților ortodocși și apoi se transferă la credincioșii ortodocși care de cele mai multe ori sunt de acord inițial cu slujirea alternativă. Tehnica transferului conflictului are în vedere constituirea unor nuclee de enoriași ortodocși, de cele mai multe ori manipulați în direcția refuzului. Următorul pas este transmiterea refuzului către un număr mai mare de enoriași. Această propagandă conduce la „efectul de turmă”, ajungându-se la comportamente violente, uneori grotești și la fraude (vezi recensământul populației). Am constatat, cu ocazia dialogurilor interconfesionale câteva aspecte de remarcă: se invocă de către preoții ortodocși canoanele bisericești care nu permit slujirea alternativă. Apoi se constată poziția oarecum diferită a enoriașilor prezenți

la aceste întâlniri în sensul evidențierii unei atitudini creștine pozitive din partea acestora, în multe situații. Acestea constau în exprimarea acordului slujirii alternative, găsirii unor soluții pacifitoare. De pildă s-a înaintat propunerea alternării săptămânale a slujirii în cele două biserici, astfel încât într-o duminică să slujească ortodocșii și în altă duminică greco-catolicii (Dialog interconfesional). Argumentele pro și contra sunt multe ca număr, dar puține ca atitudine creștină.

Supunem atenției publice două afirmații înregistrate în istoria creștinismului: Sf. Augustin ne spune „Dumnezeu, potrivit **împrejurărilor vremelnice**, a dat celor vechi o anumită poruncă (poate canon –n.n.) și o altă poruncă celor de astăzi, deși toți ne supunem aceleiași dreptăți Dumnezeiești”. Care este această dreptate Dumnezeiască?. Nu poate fi decât una, rostită de Sf. Apostol Pavel: „Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți, în chip desăvârșit într-un gând și-o simțire” (Corinteni 1:10) (în atenția ierarhilor celor două Biserici).

Cealaltă afirmație o găsim în Evanghelia după Matei: „E inevitabil, să existe ocazii de păcat, dar vai de omul care dă ocazie de păcat” (Mat. XVIII, 6 -7) (În atenția influenței preoților supra enoriașilor).

Pruncul Andrei care a însoțit bunicii și străbunicul la Sfintele Liturghii și la alte activități ale Bisericii Romane Unite cu Roma, a sesizat necazurile și greutatea prin care trece această biserică și a simțit nevoia, la modul cel mai copilăresc posibil să ceară ajutor, care din câte a perceput și el, poate să vină din partea Sfântului Scaun, de la mult respectatul și îndrăgitul Papă Ioan Paul al II-lea.

2. La o distanță de ani, încă o rugă a unui prunc. Pruncul Cristian din Arieșeni, pe când trecea cumpăna anilor între 5 și 6, într-o seară după rostirea rugăciunii „Înger, îngerășul meu” și după ce a cerut bunului Dumnezeu sănătate și ajutor pentru părinții și bunicii lui, a rostit o rugă nemaipomenit de interesantă ce ne trimite spre meditații teologice și filosofice, greu accesibile pentru noi. Pruncul Cristian spunea așa: „Doamne, Tu ești acolo sus în cer. Noi suntem aici lipiți de pământ, pentru că avem forță de atracție. Dacă totuși ne-o iei, dă-ne măcar un magnet”.

Depășind uimirea și admirația pentru câte știu copii de astăzi, îndrăznim câteva aserțiuni meditative pornite de la scrisoarea enciclică „Fides et ratio” a suveranului Pontif Ioan Paul al II-lea, în care vorbea despre raporturile dintre credință și rațiune. Pentru pruncul Cristian și pentru noi toți cel mai accesibil este „adevărul vieții zilnice” (cum îl numea Suveranul Pon-

(continuare în pag. 11)

(urmare din pag. 10)

tif), adică adevărul evidențelor imediate care ajung la noi prin intermediul simțurilor, organoleptic, ori cu ajutorul experimentului. Forța de atracție a pământului, descoperită de Newton, prin celebra poveste a mărului căzut din pom „notată cu simbolul **g**” nu este la „îndemâna” simțurilor noastre. Înțelegerea acestui adevăr și a altor „cu caracter filosofic” sunt descoperite și înțelese de un grup restrâns de oameni înzestrați cu anumite capacități intelectuale superioare. Dincolo de aceste forme de adevăr, există, spune Sfântul Părinte, „adevărurile religioase”, care sunt de fapt răspunsurile religiilor la întrebările lumii. Pruncul Cristian acceptă adevărul religios fără să urmeze calea cunoașterii prin credință. El este înzestrat, prin educația religioasă primită, mai întâi cu credință în Dumnezeu, creatorul cerului și a pământului și a tuturor formelor cu viață și fără viață. Pruncul dă dovada unei înțelegeri primare ca dar a Spiritului Sfânt, care vine de sus, din rațiunea divină. Copilul Cristian Popa a mers, în rugăciunea sa, la Dumnezeu, împreună cu forța de gravitație și magnetul invocat, transmitându-ne cu mintea lui cea crudă și sufletele lui curat, adevărul religios, exprimat de Sf. Augustin prin celebra cugetare: „Cred pentru ca să înțeleg”, oferindu-ne un exemplu bun pentru susținerea conform căreia „credința precede cunoașterea”.

3. O rugăciune a pruncilor modificată la vârsta senectuții.

La rugăciunea de seară, în cadrul familiei, un bătrân trecut de 90 de ani, și-a exprimat preferința pentru rugăciunea „Înger, îngerășul meu”, declarând-o preferată între toate celelalte rugăciuni. Din acel moment în ritualul rugăciunilor de seară, a acelei familii, a fost mereu prezentă și această rugăciune a pruncilor. Unul dintre membrii familiei s-a gândit la un moment dat, la o modificare a rugăciunii care ar fi mai potrivită pentru vârsta senectuții. Ba mai mult, a încercat să o interpreteze prin evenimentele vieții tatălui său care a trăit, și el, până la vârsta de 94 de ani.

Supunem atenției cititorilor revistei Vestitorul, această modificare și meditația pornită de la aceasta. Principiul de bază este simplu și clar: în copilărie ceri îngerășului, iar la bătrânețe analizezi (ce ai primit, ce ai folosit, ce ai pierdut) și mulțumești, Tatălui Ceresc prin îngerul păzitor, învățător, sfătuitor, „călăuză spre mântuire”.

Bătrânul ar putea spune: „**ÎNGER, ÎNGERAȘUL MEU, CE MI TE-A DAT DUMNEZEU**”. Meditație: îngerul, această „ființă dintr-o categorie mai înaltă decât omul” este ca și noi o creație a lui Dumnezeu. Deci este rudenie cu noi. O rudenie trimisă să ne ocrotească și să ne lumineze în vederea fapturilor cele bune, care au fost alături de noi pe tot parcursul vieții, în totală discreție, dar cu rezultate cât se poate de evidente.

Și din nou ar putea spune bătrânul: „**EU AM**

FOST MIC/TU M-AI FĂCUT MARE”. Meditația bătrânului de 94 de ani: am rămas orfan de la vârsta de 9 – 10 ani, cu destui de mulți frați și surori în jurul meu. Mâncam dintr-o singură străchină și de multe ori rămâneam flămând. Îngerășule ai fost alături de mine în școala primară și mi-ai luminat mintea, în așa măsură, încât surorile mele m-au dat la școala de învățători din Șindricești-ul Dorohoiului.

Așa cum erau în armată „copiii de trupă” eu am fost - împreună cu tine îngerul meu ocrotitor - un fel de „copil de serviciu în școală”. În timpul anului școlar și în vacanțe eram în școală făcând tot felul de treburi. Ai fost, îngerășule, sfătuitorul meu cel bun și m-ai determinat să refuz fraudă propusă de un comerciant, care mi-a zis să falsific contabilitatea cărămizilor preluate (școala era în construcție) în schimbul unui costum de haine.

Bătrânul continuă „noua” rugăciune: „**AM FOST SLAB/TU M-AI FĂCUT TARE/ȘI TOT LOCUL M-AI PĂZIT/ȘI DE RELE M-AI FERIT**”. Meditația: Doamne câte slăbiciuni am avut în viață, câte necazuri și „rele” s-au abătut asupra mea!. Cu ajutorul lui Dumnezeu, prin mijlocirea ta le-am depășit și am fost ferit de cădere în păcatul lăcomiei, a trufiei, a supraestimării, a dușmăniei față de alți oameni. Nu l-am dușmănit pe preotul ortodox din Broaște, care mi-a ocupat postul de învățător, primul meu post, după ce am parcurs pe jos drumul Oradea - Broaște din lipsă de bani. Pentru înțelegerea mea, la sfatul tău cel înțelept, am fost răsplătit cu un post de învățător la Sâmbăta (1925) ceea ce mi-a prilejuit întâlnirea cu frații călugări Franciscani de la Drăgești care au contribuit mult la desăvârșirea cunoașterii învățăturii creștine. Drept urmare fără să-mi ceară cineva, prin libera mea alegere am ales convertirea la cultul greco-catolic. Din acel moment am simțit, toată viața, prezența ta, îngerășule, ca fiind călăuză pe calea spre mântuire. Ai fost protectorul meu și mai târziu 1947 – 1949, când ura interetnică a locuitorilor majoritari din Biharea (lângă Oradea) a fost pe cale de a mă trimite în temnițele comuniste.

Ar putea urma alte evocări care ar demonstra că ai fost alături de mine „înger, îngerășul meu”, convins că toate acestea și multe altele care nu au încăput în meditațiile mele de astăzi, s-au petrecut deoarece mereu a existat o mare apropiere între mine, cel protejat și marele meu protector Tatăl Ceresc, prin intermediul tău „înger, îngerășul meu”.

Măine, când vom rosti din nou, în fapt de seară, această „modificată” rugăciune a îngerășului, se vor întoarce alte amintiri, spre a mulțumi îngerului „protector, sfătuitor, învățător și călăuză mistică spre mântuire”. (Andrei Pleșu – Despre îngeri).

(va urma)

Mesajul Preasfinției Sale Virgil, adresat Eminenței Sale Andre Vingt-Trois, Cardinalul Parisului

Eminența Voastră,

Am urmărit cu tristețe și indignare, dar și cu spaimă ultimele evenimente din Paris. Situația creată este dureroasă pentru ceea ce noi creștini înțelegem: „libertatea fiilor lui Dumnezeu” în raport cu concepția acestor persoane care seamănă moarte și suferință, teamă și panică.

Vă suntem aproape în rugăciune Eminența Voastră, familiilor îndoliate și Franței. Credem cu tărie în forța binelui și în aceeași „libertate a fiilor lui Dumnezeu” de a merge pe un drum al păcii și iertării, al toleranței și carității.

Uniți în rugăciune,

+ Virgil BERCEA

Colindători la azilul de bătrâni din Boghiș

Îndemnați de învățătura creștină dar și de trăirea practică a poruncii iubirii, pornit-am vineri, 19 decembrie, la ceas de seară, ceată de colindători, credincioși ai parohiilor Drighiu și Halmășd, împreună cu părintele paroh, spre a mângâia inimile a 46 de asistați ai azilului de bătrâni din localitatea Boghiș, județul Sălaj.

Inițiativa a venit ca formă concretă a trăirii Postului Crăciunului, sau, mai bine zis ca încununare a trudei spirituale trăite de-a lungul acestei perioade; pentru că „a posti” nu se reduce la a nu consuma produse animale, ci merge mult mai departe, spre acea „metanoia”, înnoirea minții, orientarea fundamentală a vieții, prin care se ajunge la îndumnezeire.

Această schimbare s-a materializat în momentul în care credincioșii celor două parohii amintite, s-au mobilizat renunțând la puținul avut și donând diferite sume pentru a duce cu noi atât Vestea Nașterii lui Isus

Cristos, cât și un pachet cu dulciuri.

Momentul a fost unul plin de încărcătură emoțională, vizibilă atât pe chipurile noastre cât și a tuturor celor de față, datorită frumoaselor colinde interpretate cât și mesajului transmis de acestea: „Întunericul s-a risipit, când Cristos în lume a venit.”

Astfel, în chip tainic ne-am alăturat îngerilor și păstorilor prin vestirea Nașterii lui Cristos, dar și celor 3 magi în momentul în care fiecare și-a adus darul său în slujba Binelui, după puțință și conștiință.

Dumnezeu să răsplătească eforturile tuturor și fie ca odată cu sărbătorirea Nașterii lui Cristos, să alungăm din suflete orice urmă de îndoială, întristare și frică, lăsând să intre astfel lumina înțelepciunii și căldura lui Cristos.

Pr. Ciprian-Ioan BURDAȘ

Tabăra de iarnă a Cercetașilor orionini la Sebișel

Tinerii din Comunitatea „Don Orione” după ce au petrecut împreună sărbătorile de Crăciun (Sfintele Liturghii, colindatul prin familii...) au plecat pentru trei zile în tradiționala tabără de iarnă.

Pe 27decembrie 2014, tinerii cercetași din „Comunitatea Scoutștilor Orionini” (*Reparto, Noviciat, Clan-Foc, Co.Ca*) am urcat la munte, pe Valea Aleului, la Sebișel. Am petrecut zile memorabile în natură și în compania celorlalți. Am avut și zăpadă, ce-i drept, nu multă, exact cât să se marcheze această tabără pentru a o face mai frumoasă. Jocurile în zăpadă și bățiile cu bulgări au fost nelipsite, precum și o drumeție de câteva ore.

Serile au fost înfrumusețate prin scenete, jocuri, cântece, momente spirituale și discuții pe diverse teme. Și ce tabără ar fi fost aceea fără un joc de noapte? Ei bine, chiar dacă am fost cu toții foarte adormiți și chiar dacă nu am fost la fel de „entuziaști” precum în timpul zilei, ne-am distrat și am alergat până când ne-au lăsat puterile.

Am avut parte de clipe pline de zâmbete, clipe educative, clipe pentru a întări legăturile de prietenie

și frăție scout, s.a.m.d., dar per total a fost o tabără scout reușită.

Mulțumim bunului Dumnezeu și Comunității „Don Orione” din Oradea că ne-a dat posibilitatea să trăim încă odată o asemenea aventură.

„Întotdeauna fii gata!”

Pr. Mihai FECHETĂ

Hramul parohiei greco-catolice din Rimini

În data de 7 decembrie 2014, Parohia Română Unită din Rimini a serbat 10 ani de la înființare. La Sărbătoarea acestei Biserici ce poartă hramul Sf. Nicolae, a fost prezent și Preasfinția Sa, dr. Virgil Bercea, episcop de Oradea care a celebrat sf. Liturghie împreună cu preoții din Rimini, Imola, Faenza, Forlì, Cesena, Lugo, Bologna, Mirandola, Recanati, Livorno și Firenze.

Credincioșii au venit într-un număr mare, de ordinul sutelor, din toate parohiile noastre din Emilia-Romagna, Marche și Toscana, participând activ la Sf. Liturghie și ascultând cu mare interes predica PS Virgil. La începutul Sfintei Liturghii, tânărul Petru Mărtinaș, absolvent al Facultății de Teologie Greco-Catolică din Oradea a fost hirotesit ipodiakon de către Preasfinția Sa Virgil Bercea. În momentul de față el se află la Bologna, lucrând la Caritas Diecezan.

La sfârșitul Sf. Liturghii PSS Virgil l-a binecuvântat pe părintele Cristian Coste, parohul de Rimini, dăruindu-i crucea pectorală pentru merite deosebite în activitatea parohiei.

Apoi, copii din toate parohiile au pregătit un program de colinde tradiționale și poezii prezentate în fața episcopului, a Excelenței Sale, domnul Eugen Șerbănescu, consulul general al României la Bologna și a credincioșilor prezenți. Ei au primit fiecare câte un cadou din partea Moșului Nicolae care nu a întârziat să apară nici anul acesta!

După terminarea celebrărilor religioase, credincioșii parohiei din Rimini au pregătit o agapă pentru pelerinii români veniți la această sărbătoare. Masa a

fost animată de grupul domnului Oros de la Mantova cât și de Fetele de la Cesena.

Mulțumim din suflet tuturor credincioșilor parohiei, care au înțeles cu adevărat sensul de comuniune și de slujire (diakonia) prin spiritul de prezență și organizare impecabilă de care au dat dovadă.

Mulțumim corului de la Bologna pentru răspunsurile și cântecele făcute în cadrul Sf. Liturghii cât și domnului fotograf Nicu de la Nicu Studio Pro (Bologna) pentru reușitele fotografii și înregistrarea video a acestui eveniment.

Cătălin BURDAȘ
www.bru-italia.eu

Întâlnirea Președenției COMECE

Luni, 12 ianuarie 2015 a avut loc la Bruxelles prima întâlnire în acest an a Președenției COMECE la sediul Secretariatului.

Au fost prezenți: Președintele COMECE, Eminența Sa Cardinalul Reinhard Marx, Vicepreședinții Giani Ambrozio episcop de Piacenza, Virgil Bercea episcop de Oradea, Czesław Kozon episcop de Copenhaga, Jean Kockerol episcop Auxiliar de Bruxelles-Malines, Nunțiul apostolic pe lângă UE Alain Paul Lebaupin asistați de secretariatul Comisiei.

S-a făcut un raport al vizitei Sfântului Părinte, Papa Francisc la Strasbourg din 25 noiembrie 2014. S-a lucrat pentru pregătirea agendei sesiunii de primăvară a Plenarei COMECE care va avea loc la Bruxelles respectiv la pregătirea sesiunii de toamnă care se va desfășura la Paris. Întâlnirea s-a deschis și s-a încheiat cu o rugăciune. Episcopii prezenți au celebrat Sfânta Liturghie în Capela "Sfântul Benedict" (COMECE).

Următoarea întâlnire a Președenției va avea loc marți, 18 martie 2015 iar Plenara COMECE se va desfășura în perioada 18-20 martie 2015 la Bruxelles.

Biroul de presă

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2015

FEBRUARIE

Universală: Pentru ca aceia care sunt închiși, îndeosebi tinerii, să aibă posibilitatea de a reconstrui o viață demnă.

Pentru evanghelizare: Pentru ca soții care s-au despărțit să găsească primire și sprijin în comunitatea creștină.

Otilia BĂLAȘ

Mitropolitul Vasile Suciu

13 ian. 1873 - 25 ian. 1935

„În loc a se striga nepolitic, antinațional și fără recunoștință contra Bisericii blăjene, mai bine am lua învățătură de la dânsa”. Nicolae Iorga

La 80 de ani de la stingerea din viață a Mitropolitului Vasile Suciu, considerat al treilea „întemeietor” al Blajului, după Inocențiu Micu-Klein și Mitropolitul Ioan Vancea, gândul și inima ne îndeamnă să-l căutăm în amintire ca pe unul dintre cei mai mari oameni ai Bisericii noastre. Copleșit de așa o personalitate, Nicolae Iorga îl numea „Vasile Vodă”.

A condus destinele Bisericii noastre timp de 15 ani. Cu respect și recunoștință ne plecăm în fața Mitropolitului. Dar în același timp și în fața Preotului care a fost.

Vasile Suciu va rămâne pentru totdeauna „Părintele” care știa să liniștească cele mai tainice frământări ale sufletului, știa și calea prin care se depășeau situațiile personale ca să se atingă binele la scară socială pe un timp incalculabil. Astfel, ctitorind „Institutul Recunoștinței” - cu toate profilurile de școli pentru instruirea și educația fetelor -, Mitropolitul avea în vedere imaginea unei societăți în care soția și mama urmau să aibă un rol esențial în formarea moralei creștine.

S-a născut la 13 ianuarie 1873 în comuna Copăcel-Făgăraș. A urmat „Gimnaziul” din Blaj și Teologia la „Colegiul Urban de Propaganda Fide” din Roma. Tot la Roma, în 1895, a fost hirotonit preot celib. Profesorii săi i-au remarcat profunzimea credinței, inteligența deosebită și dragostea pentru studiu.

S-a înapoiat la Blaj cu două doctorate, în Filozofie (1894) și Teologie (1898).

Foarte apreciat de Mitropolitul Victor Mihalyi de Apșa (1893-1918), acesta îi încredințează mai multe responsabilități. Îl numește profesor de teologie la „Seminarul Teologic”, catehet la „Preparandie” și bibliotecar la „Biblioteca Arhidiecezană”. Mulțumit de seriozitatea cu care își îndeplinea obligațiile, în 1910 susține alegerea de canonic a tânărului preot. La moartea Mitropolitului, în ianuarie 1918, Vasile Suciu a fost ales Vicar Capitular, ca în ultimul an al Primului Război Mondial să i se dea administrarea interimară a Bisericii Unite cu Roma.

La 9 mai 1918 sinodul de la Blaj îl alege Mitropolit, fiind primul plasat prin numărul de voturi - lista mai avea înscrise numele Episcopului Iuliu Hossu al Episcopiei de Gherla și pe cel al Episcopului Lugojului, Valeriu Traian Frențiu. Hirotonirea ca Arhiepiscop de Alba Iulia și Făgăraș a avut loc în 1920, iar numirea oficială ca Mitropolit a dat-o Regele Ferdinand.

Vasile Suciu a avut rol activ în organizarea Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918, în cadrul căreia s-a proclamat Unirea Transilvaniei cu România; patriotismul adevărat și jertfa erau în spiritul Blajului.

Mitropolitul Vasile Suciu va fi întotdeauna model de credință, de iubire și de devotament față de Biserica Română Unită cu Roma. Limpezimea cu care și-a cristalizat în suflet credința a fost aceeași de-a lungul tuturor anilor. A trăit o viață sufletească foarte echilibrată, indiferent de împrejurări; rugăciunea și Sf. Euharistie i-au fost „pâinea zilnică”, izvorul puterii sale sufletești. A fost foarte bolnav înspre sfârșitul vieții, suferea de ateroscleroză și diabet, ceea ce a dus la amputarea unui picior, dar nimic din toată această suferință nu s-a făcut simțită în neobosita muncă a Mitropolitului. Și a continuat să lucreze până la sfârșit. **„Rar suflet atât de împăcat cu sine și cu hotărârile Providenței”**, spuneau cei ce l-au cunoscut. Noi, cei de azi, spunem ca și Papa Benedict al XVI-lea: **„Boala și durerea pot fi interpretate ca vizite ale lui Dumnezeu, o modalitate prin care El poate să vină la noi, să ne fie aproape...”**

Mitropolitul a fost un îndrumător spiritual permanent al preoților. A pus un preț deosebit pe organizarea Exercițiilor spirituale ale acestora, străduindu-se să le aducă în zilele de reculegere pe cei mai de seamă preoți-predicatori. Meditațiile prezentate au fost publicate sub titlul **„Știința mântuirii de veci”**.

Remarcabil om de cultură umanistă și teolog, a scris opere de specialitate cu valoare actuală: **„Teologia dogmatică fundamentală**, **„Teologia dogmatică specială”**, **„Principiile morale sau etice ale religiei creștine pentru școlile medii și pedagogice”** etc. A fost preocupat de presa Blajului, fiind redactor al **„Unirii”** și colaborator al **„Culturii creștine”**.

Cum era firesc, gândirea Mitropolitului îmbrățișa întreaga Biserică - persoanele consacrate și laicii -, în dorința de a face trăită frumos credința și cunoscută Biserica Greco-Catolică. La 2 februarie 1921 a creat

(continuare în pag. 15)

Luceafărul poeziei românești

La Liceul Greco-Catolic "IULIU MANIU" din Oradea 165 de copii de la grădiniță și clasele Step by Step au sărbătorit împreună 165 de ani de la nașterea marelui poet, Mihai Eminescu. Acțiunea face parte dintr-un lanț de activități educative, înscrise într-un proiect educativ local, dedicat LUCEAFĂRULUI POEZIEI ROMÂNEȘTI.

Elevii, coordonați de către doamnele educatoare și învățătoare A. Dungaru, A. Meze, L. Șipoș, N. Popa, K. Ursu, I. Dacin, F. Pinte, E. Iacob, D. Marian, I. Balotă și C. Țîrț și-au confecționat simboluri omagiale pe care le-au purtat în această zi, au organizat o expoziție cu lucrările micilor școlari, inspirate din poezia eminesciană, au cântat: „O rămâi”, „Revedere”, „Somnoroase păsărele”, precum și melodia dedicată de soții Aldea-Teodorovici marelui om de cultură, „EMINESCU”.

De asemenea au recitat cele mai cunoscute poezii, precum „Luceafărul”, „Scrisoarea III”, „De-aș avea”, „Floare albastră”, au urmărit biografia poetului și au aflat de la reprezentantul Muzeului Memorial Io-

sif Vulcan Oradea, scriitorul Ioan F. Pop, legătura dintre Voievodul Stelar și orașul nostru prin revista Familia, care i-a publicat câteva din creații.

Plini de entuziasm, copiii au prezentat și lucruri mai puțin știute despre calitățile poetului, iar pentru acțiunile următoare și-au propus să cunoască mai mult din opera eminesciană.

Biroul de presă

(urmare din pag. 14)

„**Congregația Surorilor Maicii Domnului**”, cărora le-a încredințat un orfelinat și educația elevilor din școlile Blajului, la început, apoi, la Cluj, și pe cea a studentelor greco-catolice.

În 1927, sub coordonarea Mitropolitului se organizează și în România Acțiunea Catolică, sub denumirea AGRU - Asociația Generală a Românilor Uniți, Asociație care doar în câțiva ani ajunge să existe în aproape toate parohiile Bisericii noastre, implicând puternic laicatul greco-catolic pe plan spiritual, cultural și civic.

Timpul păstoririi Mitropolitului Vasile Suciuc se remarcă prin însemnate realizări spirituale și materiale în Biserica noastră: în 1927 a fost încheiat Concordatul cu Sfântul Scaun, în 1930 a reușit să obțină înființarea Episcopiei Române Unite de Maramureș. În toată această perioadă a avut în atenție Vicariatul Greco-Catolic de București, iar la Cluj, prin Sfântul Scaun s-a obținut Biserica Minorităților și s-a ridicat „Academia Teologică Unită”, unde azi funcționează Academia de Muzică „Gheorghe Dima”. Episcopia Română Unită cu Roma de Cluj-Gherla avea în fruntea ei pe viitorul Cardinal, Martir și Sfânt Iuliu Hossu. O privire asupra Dicezelor de atunci ne spune mult: toate aveau Episcopi pe viitorii Martiri și Sfinți!!!

Un loc cu totul deosebit pentru Mitropolitul Vasile Suciuc îl aveau școlile noastre confesionale - Florile darurilor. A continuat să ridice școli la Blaj: pentru băieți, „Liceul Comercial” și „Școala Normală”, iar pentru fete, „Institutul Recunoștinței” - liceu teoretic, liceu comercial și industrial, școală normală, școală de menaj și școală de aplicație. Impunătorul edificiu s-a construit cu ajutor primit de la Papa Pius al XI-lea și

prin donațiile obținute de la foștii elevi ai Blajului.

Cu gândul la teologii noștri de la Roma, Mitropolitul Vasile Suciuc a sfințit piatra de temelie a Colegiului „Pio Romeno”.

Cunoscându-l și prețuindu-l, în Mitropolit Nicolae Iorga a văzut „o figură de sfânt și de ostaș...” Nu suntem noi cei care hotărâm ce este. Dacă încercăm să o facem, ne oprim la **preotul plin de sfințenie**, care a trăit o viață austeră, modestă și de rară simplitate. La Mitropolie, în toți anii a avut un singur ajutor. Acum suntem însă la un impas: așa erau toți preoții noștri! Vasile Suciuc a fost unul dintre cei mulți, el nu și-a făcut decât datoria, o datorie din iubire față de Cristos și Biserica Sa.

La 25 ianuarie 1935, Mitropolitul Vasile Suciuc s-a stins din viață. Cu timpul, deplasarea fiindu-i dificilă, mergea cu o trăsură acolo unde obligațiile îl chemau. În viață, poate cel mai frumos gest de recunoștință l-a primit de la elevii din Blaj. Aceștia, când trecea trăsura cu Mitropolitul, ridicau „șipăii” (pâinea dată gratuit de Mitropolie), cu ambele mâini, deasupra capului, iar el, Preotul și Mitropolitul, primea zâmbind și fericit dragostea lor.

Un gând de mulțumire, dorința de a cunoaște viața și jertfa Mitropolitului Vasile Suciuc și o rugăciune.

„Cu sfinții odihnește, Cristoase, sufletul adormitului servului Tău...”

Bibliografie

1. Pr. prof. dr. Ioan M. Bota, „Istoria Bisericii Universale și a Bisericii Românești de la origini până astăzi”, ed. a II-a, Casa de Editură Viața Creștină, Cluj-Napoca, 2003.

2 * * * „Canonici, profesori și vicari foranei din Biserica Unită (1853-1918). DICTIONAR, Cluj-Napoca: Mega, 2013.

ZIUA VOLUNTARULUI CARITAS

Sala festivă a Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea a găzduit **joi, 22 ianuarie 2015, cea de-a IX-a ediție a Zilei Voluntarului Caritas**, în cadrul căreia au fost premiați cei mai activi voluntari ai Asociației Caritas Eparhial Oradea în anul 2014. La eveniment au participat, alături de voluntari și invitații lor, **PSS Virgil Bercea**, episcopul greco-catolic de Oradea, **Kiss Károly**, director executiv Caritas Catolica, reprezentând pe **PSS Böcskei László**, episcopul romano-catolic și **Arina Moș**, director general ASCO.

Prin această premiere am urmărit recunoașterea publică a meritelor celor mai activi voluntari. În **anul 2014**, din cei **435** voluntari, aflați în baza noastră de date, **169** au fost voluntari activi, totalizând un număr de **4.165 ore** prestate în serviciul aproapelui. Au fost acordate **7 premii** pe activități și programe, **4 premii speciale** și **premiul “Voluntarul anului 2014”** după cum urmează:

Premiul CANTINA SOCIALĂ

Cantina Socială - este un serviciu prin care Asociația Caritas Eparhial oferă o masă caldă la 70 de persoane aflate în nevoie. În cadrul serviciului se desfășoară două activități complementare, prima se realizează în bucătăria unde se pregătește hrana pentru persoanele asistate, fiind urmată de servirea hranei beneficiarilor.

Aceste activități nu ar fi realizabile fără sprijinul voluntarilor.

Voluntarul este implicat în realizarea efectivă a întregii activități (pregătirea hranei, servirea hranei, spălarea veselei, curățarea sălii de mese). Totodată, se realizează o conexiune între voluntar și beneficiar reprezentată printr-o vorbă caldă care de cele mai multe ori sparge zidul singurătății.

*Premiul pentru pregătirea hranei, servirea hranei, spălarea veselei, curățarea sălii de mese și socializare cu beneficiarii s-a acordat voluntarului: **Clara Comșa.***

Premiul CENTRUL DE ZI

Centrul de zi Gabriele și Centrul de zi de la Ioaniș au ca scop pregătirea copiilor și a adolescenților pentru viață, bazându-ne pe două resurse importante (răbdare și dragoste). Marea parte a timpului pe care îl dedicăm acestor copii și adolescenți este pentru pregătirea lor ca oameni, pentru ca, într-un viitor apropiat să fie: oameni educați (se pregătesc pentru școală, făcându-și temele); oameni care își respectă tradițiile și cultura proprie (cântece și dansuri tipice); oameni care acceptă cultura și tradițiile celorlalți, respectându-le (schimburi de experiență); oameni care să aibă cultura munci (lucruri manuale).

Premiul pentru ajutorul acordat la învățare și efectuarea temelor, pentru activitățile de socializare,

VOLUNTARUL ANULUI 2014

*de joacă, de dezvoltare personală și de petrecere a timpului liber cu copiii, s-a acordat voluntarului: **Daniela Pâncotan.***

Premiul DUȘURI SOCIALE.

Dușurile Sociale reprezintă un serviciu unic pe plan local în cadrul căruia persoanele fără adăpost au acces la condiții decente de efectuare a igienei corporale. Prin facilitarea accesului la dușuri și prin asigurarea unei vestimentații adecvate venim în sprijinul persoanelor fără adăpost, în menținerea și asigurarea igienei corporale. Acest lucru este esențial și necesar când vorbim de reintegrarea în câmpul muncii a persoanelor fără un cămin.

Persoanele fără adăpost au acces de 2 ori pe săptămână la dușurile sociale, voluntarii fiind cei care le oferă materialele de igienă iar la sfârșitul activității ajută la realizarea curățeniei.

Premiul pentru primirea beneficiarilor, distribuirea materialelor de igienă, realizarea curățenie după efectuarea dușurilor și socializare cu beneficiarii s-a acordat voluntarului: Cerasela Ciordaș.

Premiul VACANȚĂ DEDICATĂ VOLUNTARIATULUI

În societatea de astăzi, conceptul de tânăr este asociat cu termeni ca iresponsabilitate, nepăsare și indiferență față de sine dar și față de ceilalți.

Toate aceste noțiuni cu conotație negativă, au fost combătute de un grup de tineri care au ales să își petreacă o parte din vacanță împreună cu beneficiarii Asociației Caritas Eparhial, făcând voluntariat.

Premiul pentru implicare și acoperirea necesității de resurse umane în cadrul serviciului cantina socială, pe perioada vacanțelor și a concediilor s-a acordat voluntarului: Adina Popa.

Premiul PRIETENI PENTRU UN ZÂMBET

Programul Prieteni pentru un zâmbet este un program prin care voluntarii clovni realizează vizite la spitalul de copii din Oradea, aducând astfel un zâmbet pe buzele copiilor internați dar, în același timp, sunt prezenți la diferite evenimente din viața copiilor în grădinițe, școli și evenimente speciale.

Premiul pentru zâmbetele aduse pe chipul copiilor și implicarea constantă în program s-a acordat voluntarului Georgeta Finna.

Premiul COLECTA DE PAȘTI

Ca și în anii precedenți, voluntarii ne-au sprijinit la Colecta de Paști care s-a desfășurat în trei biserici din Oradea: Mănăstirea Maica Domnului, Biserica Sfântul Nicolae și Biserica Sfânta Treime precum și în două centre comerciale din Oradea: Selgros Cash and Carry și Era Shopping Park. Au participat 78 de voluntari, cu vârste cuprinse între 15 și 61 de ani, realizând un total de 412 de ore de muncă.

Premiul pentru deosebita implicare în strângerea de alimente pentru familiile aflate în dificultate, s-a acordat voluntarului: Cornelia Vesea.

Premiul COLECTA DE CRĂCIUN

Asociația Caritas Eparhial a organizat în perioada Crăciunului, la Era Shopping Park din Oradea, o colectă de alimente neperisabile, pentru familiile sărace din comunitate. Voluntarii s-au implicat activ atât în distribuirea materialelor publicitare, colectarea alimentelor cât și încasarea banilor de la donatori. În acțiunea de colectare am fost ajutați de 28 voluntari care au însumat 187 ore de voluntariat.

Premiul pentru deosebita implicare în strângerea de alimente pentru familiile aflate în dificultate s-a acordat voluntarului: Andreea Munteanu.

Premiul ACTIVITĂȚI CREATIVE

Premiul se acordă voluntarilor care au avut o contribuție importantă la realizarea felicitărilor pe care asociația le trimite partenerilor, sponsorilor și colaboratorilor cu ocazia sărbătorilor. De asemenea, premiul se adresează voluntarilor care au realizat obiecte decorative în scopul vânzării lor la diferite târguri, pentru susținerea activităților asociației.

Premiul pentru realizarea de obiecte artistice în vederea susținerii activității organizației s-a acordat voluntarului: Alexandra Ionescu.

Premiul pentru DISPONIBILITATE.

Disponibilitatea este un premiu mai deosebit pe care îl acordăm an de an, nu doar pentru implicarea într-o activitate anume, ci în majoritatea sau în totalitatea activităților. Disponibili în mod deosebit îi considerăm pe voluntarii care ne spun: "Mă poți solicita oricând ai nevoie de mine!" Iar când alți voluntari ne anunță în ultima clipă că nu pot să ajungă la activitatea la care s-au programat, noi îi sunăm pe aceștia și ei vin să dea o mână de ajutor ca să nu rămânem descoperiți.

Premiul pentru promptitudinea cu care răspunde solicitărilor asociației s-a acordat voluntarilor: Suzana Vaida, Adriana Lupaș, Gabriela Bica, Liviu Constantin Demeter.

Premiul VOLUNTARUL ANULUI

Pentru Asociația Caritas Eparhial Oradea, toți voluntarii sunt valoroși, fiecare își are locul lui în asociație. „Voluntarul anului” este un premiu care se acordă în fiecare an unui voluntar pentru: timpul, disponibilitatea, diversitatea activităților, numărul de ore prestate și calitatea serviciilor oferite. În anul 2014 a oferit din timpul său **261 de ore** în folosul aproapelui.

Premiul **Voluntarul anului 2014** s-a acordat voluntarei: **Daniela Pâncotan.**

Evenimentul a fost presărat cu momente artistice susținute de **Lavinia Dragoș, Georgeta Rostaș, Roberto-Darius Rezmueș, David Boca, Rebeca Covaci, Maria Cseke, Crista Stan, Olimpiu Man, Lidia Bogdan, Mihaela Simai și Paula Mateș.** Prezentarea evenimentului a fost asigurată de **Georgeta Finna.**

Mulțumim Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, părintelui director Alexandru Dragoș, pentru că ne-a găzduit evenimentul și în această seară.

Felicitări tuturor voluntarilor și deosebite mulțumiri pentru tot ceea ce au făcut pentru beneficiarii Asociației Caritas Eparhial Oradea și pentru Asociație în 2014.

Săracii, serviți de episcop

De Crăciun, familiile se întâlnesc, se așează la mese bogate, colindă și servesc bucate gustoase. Însă există, în urbea noastră, persoane fără adăpost, persoane singure, vârstnici și nevoiași care nu au o coajă de pâine și care nu au pe nimeni care să le deschidă ușa. Asociația Caritas Eparhial Oradea s-a gândit, și în acest an, să asigure căldură și o masă caldă de Crăciun pentru aproape 100 de persoane care fie nu au unde să locuiască ori în casele cărora nu a intrat un suflet de om de extrem de multă vreme.

„Crăciunul este sărbătoarea familiei. Ne-am dorit ca și noi, Caritas Eparhial Oradea, să fim o familie pentru oamenii nevoiași. Oferindu-le un prânz cald, alături de voluntarii și angajații noștri, ne-am dorit să-i facem pe cei prezenți să simtă spiritul acestei sărbători”, a spus părintele Vasile Șoptea, administratorul cantinei sociale a Asociației Caritas Eparhial.

Preasfinția Sa Virgil Bercea nu este la prima experiență de acest gen. Cu multe alte ocazii, i-a servit pe cei peste 1.000 de sărmani care iau masa în Comunitatea din Sant'Egidio. În opinia sa, un gest mic poate hrăni sufletul și trupul celor nevoiași.

„Astfel de gesturi îmi dau o doză mare de energie. Trebuie să avem dragoste și compasiune față de cei uitați ori marginalizați de societate. Ne bucurăm împreună cu ei, iar asta e extraordinar. Trebuie să facem bine aproapei”, a mărturisit episcopul Virgil Bercea.

La cantina Centrului Social „Maria Rossa” iau masa zilnic peste 50 de persoane care trăiesc la limita existenței, fiind selectate de asistenții sociali ai Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Crina DOBOCAN www.bihon.ro

Rezultatele campaniei „Ia și tu Cutia de Crăciun”

Caritas Eparhial Oradea a desfășurat în perioada 1 decembrie - 22 decembrie 2014, campania „Ia și tu Cutia de Crăciun”, în care se cerea ca rezultatul renunțării să fie pus în Cutia de Crăciun, pentru a putea sprijinii familii aflate în dificultate. Campanie s-a desfășurat în parohii din Oradea și împrejurimi, școli și licee din Oradea.

Suma colectată astfel a fost de **13.745,70 lei**, după cum urmează: **parohii 10.474 lei** (Parohia Mănăstirea „Maica Domnului”, Oradea, 5.910 lei; Parohia „Sfântul Nicolae”, Oradea I, 2.453,60 lei; Parohia „Sfântul Gheorghe”, Oradea, 845,50 lei; Parohia „Sfântul Gheorghe – Seminar, Oradea, 517,50; Parohia 1 Mai, Haieu, 220,30 lei; Parohia Sf. Treime, Oradea, 415; Seminarul Teologic, Oradea, 113 lei).

Licee, școli: **3.271,70 lei**. Liceul Teoretic „Lu-

cian Blaga”, **602 lei**; Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, **2.651,70 lei** (Clasa pregătitoare C, 51,40 lei; Clasa I B, 392,82 lei; Clasa a II-a B, 80,40 lei; Clasa a III-a B, 245,78 lei; Clasa a IV-a B, 160 lei; Clasa pregătitoare A, 628,70; Clasa I A, 425 lei; Clasa a II-a A, 214 lei; Clasa a III-a A, 182,50 lei; Clasa a IV-a A, 271,10 lei).

Copacul Dorințelor

Orădenii au fost invitați să împlinescă un vis din „Copacul Dorințelor”, plantat la Era Shopping Park Oradea. Asociația Caritas Eparhial Oradea și Complexul Comercial au derulat, în perioada 12 – 21 decembrie 2014, campania „Copacul dorințelor”. Prin această campanie am dorit să susținem Centrul de Zi pentru Copii de la Ioaniș.

Alături de frunze, în copac au fost puse bilețele cu un necesar pentru Centrul de la Ioaniș, pe care clienții le puteau lua și cumpăra pe baza lor obiectele necesare copiilor la Centru.

Asociația Caritas Eparhial Oradea oferă zilnic servicii sociale pentru peste 80 de copii care frecventează Centrul de Zi pentru Copii Ioaniș. Copiii provin din familii aflate în dificultate, iar prin programele desfășurate la Centru, Asociația Caritas Eparhial Oradea le asigură șanse egale la educație și un mediu adecvat pentru o creștere și dezvoltare armonioasă.

Voluntarii Caritas Eparhial Oradea au preluat zilnic, între orele 12.00 și 21.00, obiectele pe care persoanele generoase le-au oferit copiilor.

Din cele **99** de bilețele puse în Copacul Dorințelor, clienții care au vizitat Era Shopping Park Oradea, au îndeplinit **74** de dorințe. Pe cele **74** de bilețele alese de clienți au fost trecute rechizite școlare, jocuri logice, jocuri recreative etc. ce vor fi folosite de către copiii de la Centru de zi din Ioaniș.

Rezultatele colectei de alimente

Caritas Eparhial Oradea a organizat în perioada 11-23 decembrie 2014, în Era Shopping Park o colectă de alimente neperisabile pentru familiile și persoanele sărace din comunitate.

În acțiunea de colectare au fost implicați **27 voluntari** care au efectuat **187 ore**.

În acest an s-au donat **170 litri de ulei**, **177 kilograme de făină**, **143 kilograme de zahăr**, **120 paste făinoase**, **142 conserve**. Unele persoane au donat și fructe, dulciuri, băuturi răcoritoare etc. Alimentele colectate sunt estimate la valoarea de **3.523 lei**. De asemenea, pe lângă alimente, unele persoane au donat și bani (**779 lei**), ce vor fi folosiți pentru funcționarea dușurilor sociale.

Asociația Caritas Eparhial Oradea mulțumește, în numele beneficiarilor, tuturor celor care au donat, ajutându-i astfel pe cei mai sărmani dintre noi.

Bianca GHEȚE

ASOCIAȚIA CARITAS EPARHIAL ORADEA

str. Episcop Mihai Pavel, 3; tel. 0359/418.212; fax. 0359/418.211;
e-mail: caritaseparhial@yahoo.it
www.caritaseparhial.ro

Implică-te!

**Cu ajutorul tău, în 2015, lucrările la Casa Frențiu
pot fi finalizate!**

Împreună cu 2%

Fiți generoși fără să pierdeți nimic!

Contribuiți la finalizarea Casei Frențiu direcționând 2% din impozitul pe venitul din 2014!

DATE DE IDENTIFICARE

Denumire entitate non profit
**ASOCIAȚIA
CARITAS EPARHIAL ORADEA**

Cod Fiscal
RO 17085486

Cont bancar
**RO 27 BTRL 0050 1205 7261 6902
BANCA TRANSILVANIA**

Fișa completată se depune la Administrația Financiară sau poate aduce la sediul asociației.
Le vom depune noi la Administrația Financiară.